

ύχης ἔργον ἀν τοιαύτην πειθαρχίαν ἡγνόουν τινὲς τῶν δι-
εικούντων στρατιωτικὰ σώματα.

Εύτυχώς ή Στρατιώτική ήμων Σχολή ή ἐκπαίδευσσα καὶ διαμορφώσα ἀληθεῖς στρατιώτας, ἔξαγει κατ' ἓτος νέοντας, διὰ τινας τῶν πόλεων εὑσυνειδήτως δύναται τις νά εἰπῃ, οὗτοι εἶναι ὁρίσεις ἐν τῷ στρατῷ ἡμῶν. Ἐν τοῖς προσώποις αὐτῶν διαβλέπει τις εὐρωπαῖον ἀξιωματικὸν καὶ οὐχὶ οἰνματίαν, βαθμοφόρον. Αὐτοὶ καὶ μόνοι διορθοῦσι ήμέρα τῇ ήμέρᾳ, τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ νεοσυλλέκτου, διὰ τοῦ γλυκεοῦ καὶ εὐγενοῦς τρόπου των. Εἴς αὐτοὺς καὶ ήμεις ὁ φείλομεν εὐχαριστήρια διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἢν διὰ τοῦ ἀξιοπρεποῦς τρόπου των ἐλάδομεν σπῶς θεωρῶμεν τὴν τυχόν ἀνατεθεῖσαν ήμεῖν ὑπηρεσίαν ὡς ἐντολὴν ἐκπληρώσεως Ἱεροῦ καθήκοντος.

Σόκεν

ВОГЛАН

Δευτέρα—7. Μαρτίου

Πρὸ τῆς ἡμεροσίας διατάξεως, τῆς ἀριθμούσης 74 μόνον νομοσχέδια, ὁ κ. Φιλάρετος, ἀποβλέπει πάντοτε πρὸς τὸν πολικόν του ἀστέρα, πρὸς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς προτάτεώς του, προτείνει ἐγγραφῶς ὅπως αὗριον πρὸ πάσης διατάξεως ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ προτασσομένη ἡ πρότασίς του, καθ' ἃς παραπονεῖται, διτὶ τοσαῦται δυσχέρειαι ἀντιτάσσονται, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις φροντίζει, λέγει, περὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν νόμων, καὶ ὅχι περὶ τῆς μᾶλλον κατεπειγούσης φροντίδος περὶ τῶν ἐφαρμοζόντων τοὺς νόμους.

Ο έπιψηματίες ἀριθμός τῶν νομοσχέδιων δὲν εἶναι πλούσιος, ως άλλοτε, διότι ἐπὶ δύο ἔξ αὐτῶν προκαλεῖται παρατετμένη καὶ ζωηρὰ συζήτησις, καταναλίσκουσα τὸν χρόνον ἀλλ' ἀμφότερην ὑφίστανται περίεργον τύχην, μετὰ τόσον ἐπ' αὐτῶν ἀγώνα, ἀποσυρθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, χολωθείσης ἵσως διὰ τὴν ἀγανάκτην τῶν ἀριθμονον καὶ λεπτολόγον ἐπ' αὐτῶν ἐμμονὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἶναι δὲ ταῦτα, τὸ νομοσχέδιον «περὶ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν σιδηροδρόμων» καὶ τὸ «περὶ παρατάσσεως προθεσμίας δηλώσεως γαιῶν καὶ φυτειῶν.»

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐκφέρει πυκνὰς τὰς ἀντιρρήσεις του, εἰς ἃς διὰ πυκνοτέρων φρασιδίων, καὶ εἰς ψφος οίονει τηλεγραφικόν, ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργός τῆς Δεκαοκτώηης. 'Αλλ' ἐπεμβαίνει ὁ κ. Τρικούπης νομίζων πρέπον, ἔγκαταλείποντες τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν μεταξὺ νομοσχεδίων, νὰ προβῶσιν ἀμέσως εἰ; τὰ πολὺ ζυγίζοντα φορολογικά νομοσγείδια.

Καὶ σύμφορη μὲν, ἀλλὰ διὰ τὴν αὔριον, ὁ κ. Αελιηγάρης, ἐπανίσταται δὲ ὁ κ. Χατζόπουλος, ὑποδῆλῶν ἐν ταχυλογίᾳ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἔμμεσος ματαίωσις τοῦ σκοποῦ τῶν συζητήσεων, διότι ὁ βουλευτὴς κυρίως μελετᾷ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σειρᾷ τῆς ἡμ. διατάξεως ἐγγεγραμμένα, καὶ τοιαῦται προτάσσεις συντελοῦσιν εἰς τὸ ἀφαιρεῖν τὴν σπουδὴν τατῶν ἐργασιῶν.

Μετά τινας δὲ ὁμοίας φύσεως, ἀλλὰ μακροτέρας παρατηρήσεις καὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὁ πρωθυπουργὸς παραδέχεται τὴν ἔξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διότι, λέγει, εἶνε δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ νὰ ὁμιλῇ ὅσῳ θέλει.

Καὶ οὕτως ὁ κ. Χατζόπουλος συνεχίζει τὴν συζήτησιν, ἐπιτιθέμενος ἔρωψενέστερον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, μεθ' ὃν κ. Ράλλης ἐν ἀγανακτήσει δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀποσύρει, ὡς μὴ ἐννοούμενον καὶ παραγγωριζόμενον, καὶ οὕτω παύει πᾶσα περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

*
Ἐπὶ τοῦ δευτέρου προμηγμονεύθέντος νομοσχεδίου ἡ συζήτησις εἶνε πολυπλοκωτέρα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον οἰκογενειακή. Πολλοὶ βουλευταὶ συγχροτοῦσιν ὑμίλητικὴν κατάδα, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ βήματος, ἄλλοι ἀπὸ τῆς θέσεώς των καὶ ἄλλοι περιπατοῦντες. Διακρίνεται ἡ φουστανέλλα τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ οἱ θυμοὶ τοῦ κ. Δημητρακάκη. Ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν μνημονεύομεν τὰς ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις τοῦ κ. Δεληγγώργη.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδρίασεως ὁ κ. Παλαμήδης ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ συντάξεως εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ Μεγάλου Γέροντος τοῦ Μωριᾶ, καὶ ὁ κ. Καραπάτος διμιεῖ τινα καὶ καλὰ περὶ ἀρχαιοτήτων. Μετὰ ταῦτα ἐπικυλαμβάνεται ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχέδιου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῇ γήρᾳ Κουμουνδούρου, καθ' ἣν οἱ ἀμείλικτοι ἔκεινοι 42 μαλάσσονται εἰς 32 μόνον.

Τρίτη—8 Μαρτίου

(Ἐκ τῶν ἐφημεριδῶν)

Αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Φιλαρέτου ὑπὲρ εὐδώσεως τῆς προτάσεως του θραύσονται ἥδη κατ' αὐτοῦ τοῦ κ. πρωθυπονοργοῦ, ὅστις ἔγνοεῖ τὰ πάντα νὰ ὑποχωρήσωσι πρὸ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων. Καὶ οὕτως ἀπορριφθείσης τῆς προτάσεως τοῦ κ. Φιλαρέτου, καὶ εἰς μάτην ἐπιρριφθείσης τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου διὰ τὴν ἔγκαττάλειψιν τῆς χθεσινῆς συζητήσεως ἐπὶ γαιῶν καὶ φυτεῶν, ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ἐξ ὧν συζητοῦνται γενόμενα δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ περὶ καπνοῦ καὶ τὸ περὶ οἶνων. Διαιρίνεται ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὡς ἐπιστημονικώτερα καὶ ἀναλυτικώτερα ἐπικρίνων τὰ κατ' αὐτό. Αὔριον Θα ἔξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τῶν φορολογικῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μάλιστα.

Κουτρούλης

ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΒΕΛΗ

Καὶ ἀλλοτε εἰς τὸν πλῖον προλήψεων καὶ ιερᾶς βλα-
κειας ἀτμοσφαιράν μας παρηγκωνίζετο ὁ Συνοδινός ὡς ποιη-
τὴς, διότι ὡς ἄνθρωπος ὑπεκρίνετο τὸν κυνικὸν, καὶ τοῦ ἥρ-
νουντο ποίησιν, αὐτοῦ τοῦ δυναμένου ἐκ τῶν περισσευμάτων
του νὰ μεταδώῃ ποίησιν εἰς δέκα στιχουργούς. Ἡγέρθη
τότε κατὰ τῆς ἀδικίας τιμωρὸς ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀττι-
κῶν Νυκτῶν Βασιλειάδης συλλέξας, ὡς πολύτιμα πετρά-

δια, δίστιχά τινα ἡ τετράστιχα ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Λαυρίου τοῦ Συνοδινοῦ καιδήμοσιεύσας αὐτὰ εἰς τὴν τότε ἐκδιδομένην Εθνικὴν Βιβλιοθήκην ὑπὸ ἐν μέγα δόνομα ἐκάστην στροφὴν, τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Σίλλερ, τοῦ Σαΐζσπηρ, τοῦ Ἀλφιέρη. Οἱ φίλοι τοῦ Βασιλειάδου τὸν ἡρώτουν ποὺ τοὺς ἐσύναξε ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀδάμαντας; Καὶ ἐκεῖνος ἀποκαλύπτων τὴν ἀπάτην καὶ τιμωρῶν αὐτοὺς διὰ τὴν προληπτικήν τους χρίσιν, ἀπήντα ἀπλούστατα: Εἶναι τοῦ Συνοδινοῦ. Καὶ οἱ ἀλαζόνες περιφρονηταὶ ἀπεσθολώθησαν.

* * *

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ Βέλη του.

Οἱ ἔκαμεν δὲ Βίκτωρ Οὐγώ εἰς τοὺς Γάλλους, πρὸ καὶ μετὰ τὸ Τρομερό "Ἐτος, τοῦτο" αὐτὸ ἀποπειρᾶται ὁ Συνοδινός εἰς τοὺς συμπολίτας του. Εἴχουεν Τρομερὸν "Ἐτος ἡμεῖς; Δὲν εἴχομεν; Ἀπόκειται εἰς τὴν ἔθνικὴν συνείδησιν ἐκάστου νὰ κρίνῃ, ἐὰν τὸ "Ἐθνος τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, τὸ ἔτος τοῦ πέρατος τοῦ ρωσοτούρκικοῦ πολέμου, ἢ τὸ ἔτος τῆς ὑποχωρήσεως μας εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Εύρωπην διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Μαρτίου δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἢ σχι τρομερόν. 'Αλλ' ἂν ἡ πολιτικὴ εἶναι συμβιβαστική, ἡ ποίησις εἶναι ἀδιάλλακτος.

Ἡ ἀδιάλλακτος αὐτὴν ποίησις φαντάζεται, μετὰ τόσην παρακμὴν, τόσην κατάπτωσιν, τόσον ἀπόλεμον ἥθος, τοὺς Τούρκους εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ σχι μόνον φαντάζεται, ἀλλὰ καὶ εὔχεται τὸ γεγονός αὐτὸ, διότι νομίζει δτι μόνον τοιούτον ράπισμα θὰ κεντήσῃ τὴν ἔλληνικὴν φιλοτιμίαν, καὶ θ' ἀνατιναχθῇ ὡς λέκινα νὰ προφυλάξῃ τοὺς σκύμνους της.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκους! Εἶναι ἐν τῶν δυνατωτέρων ὅσα ποτε ἀνέγνωμεν ποιημάτων. Ως ἡ μυδραλιό·βόλος ἐκρηγνυμένη ἔξακοντίζει πανταχοῦ τὰ φονικὰ τεμάχια της, οὕτω ἡ δργὴ τῆς ἀρειμανείου Μούστης ἐκρηγνυμένη ἐκσφενδανίζει στροφὰς περιφλεγεθούσας. Κριτικὴν δὲν κάμνομεν. Ἀναγράφομεν τὰ προσόντα ἐνὸς βιβλίου δυνατοῦ, διότι ἀνευ ἡμῶν θὰ ἐθάπτετο εἰς τὴν λήθην καὶ τὴν περιφρόνησιν, διότι εἴμεθα οἱ "Ελληνες ἀκόμη εἰδωλολάτραι" καὶ τί εἰδωλολάτραι τοῦ χειροτέρου εἰδούς" φετεγραταὶ τούτεστι φακολάτραι!

Ἐπειθυμοῦμεν δόλον τὸ ποίημα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν, ἐὰν εἴχομεν χώρον καὶ ἐπειθυμοῦμεν ἀκόμη νὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὸν ἔθνικὸν Αἰῶνα ἢ τὴν ἔνικὴν Κλειώ. διότι μόνον παρ' "Ελληνος συμβαίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἡ ἀληθὶς ἀξία νὰ παραγνωρίζεται καὶ ἡ μετριότης νὰ ἐξογκούται εἰς γίγαντα.

Ἀναγράφομεν λοιπὸν ὅσον πλειοτέρας στροφὰς δυνάμεθα εὑρισκόμενοι ἀπέναντι τοῦ τόσου πλούτου εἰς ἀμυχαίνειν ἐκλογῆς.

Ἀκούσατε:

Κάτω τὰ ὄπλα, ἀνθρωποι θηλυπρεποῦς εἰρήνης.

Κάτω τὰ ὄπλα, εἰς Καδούρ ὅταν αὐτὰ δὲν διδ γ.

Ἄντι θουρίων ψάλλετε τὸ βάλσι τῆς αἰσχύνης.

"Οστις τὸ ἔθνος ἀγαπᾶ, τὸν τόπον δὲν προδίδει..

Ἡ φιλοπόλεμος ὀρχὴ ποτὲ δὲν δργιάζει..

Τὰς νίκας δὲν κερδίζουσι μὲ γκρᾶ καὶ μὲ τορπίλλας· Γελοῖος ἐνθουσιασμὸς τὰ ἔθνη δὲν δοξάζει..

Φρόνημα μόνον λαϊκὸν παράγει Θερμοπύλας.

Τὸ σάλπισμα εἰν ἄγριον, ἡ λόγχη σκάπτει μνῆμα.

Δὲν ἀντηχεῖ φιλήματα τῆς μάχης τὸ πεδίον..

Τὸ ὄρος εἰνε δύσβατον εἰν ἀλμυρὸν τὸ κῦμα·

Κάτω τὰ ὄπλα, Γενεὰ τῶν ζαχαροπλαστείων.

Τὴν Ἐλασσῶνα θέλετε; τὴν Ἡπειρον ποθεῖτε;

Ἀνδρία μᾶς τὰς ὥραζες, καὶ ἡ ἀνδρεία μόνη
Καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις μᾶς ὀδηγεῖ ποὺ κεῖται,

Καὶ μόνη ἡ ἔθνικὴ τιμὴ τὰ ἔθνη στεφανόνει.

Μὲ τὴν σημαίαν τῶν κλεπτῶν πλατύνονται τὰ κράτη;

Οἱ σύμβουλοι τῶν Τραπεζῶν προσφέρουν Σαλαμῖνας;

Προτού ἡ ἡμισέληνος σκεπάσῃ τὸ παλάτι,

Σικελικὸς ἀγίασμὸς ἀς σώσῃ τὰς Ἀθήνας.

Ο ποιητὴς τοὺς βλέπει ἡδη τοὺς Τούρκους. "Εφθασαν εἰς τὴν Λαμίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀρετὴ δὲν ἐξέλιπεν ἀκόμη. Οἱ δεκανεῖς μας ἐφορμοῦν μὲ λαβωμένον στῆθος· καὶ οἱ εὐζωνοὶ λοχίαι μας εἰν ἀρχηγοὶ τῆς μάχης. "Επεισαν ἀνδρεῖοι βαθμοφόροι, δὲ Ζέρβας, δὲ Λάζος, δὲ Λώρης, ἀλλὰ ἡ τουρκικὴ νίκη προχωρεῖ· οἱ τάφοι τῶν ἐν Πλαταίαις ἐβεβηλωθησαν. Σαρκαστικῶς ἡ μουσικὴ τῶν Τούρκων ἀνακρούει τὸ Λιγερόν καὶ κοπτερόν. ("Τυπόμεινον τὸ αἰσχός μας Τυρταϊκὴ ψυχὴ μου!) Ἰδοὺ ἔφθασαν, εἰς τὸ Δαφνὶ ἐμπήγουν τὰς σημαίας των. Καὶ μὲ δύναμιν Σχιλλέρου ὁ ποιητὴς δαιμονιῶν, ὡσεὶ φηλαρφῶν τὸ ἴδεωδές του πεπληρωμένον, ἀσθμαίνων, ἀντὶ ἰδρωτος, αἴματι περιφρέμενος, φρενήρης, ἀνακραυγάζει μὲ δύναμιν δραματινοῦ Σχιλλέρου:

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι! πῦρ! τὴν χώραν τῆς λαγγείας

Κάμετε νέαν Μαδιάμ... ἀδάμαντες καὶ κάλλη

Καὶ θησαυροὶ σᾶς καρτεροῦν, ύιοι τῆς ἀπληστίας·

Ἐπὶ τὴν Πνύκα βεκτασῆς τὸ αἰσχός μας ἀς ψάλλη.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι! μὴ, κάνεται μας φεισθῆτε.

Εἴμεθα πάντες ἔνοχοι τῆς ἀτιμώσεως μας·

Εἰς τῶν Ασπασιῶν ἡμῶν τὰς σάρκας κορεσθῆτε!

Νὰ αἰσθανθῇ τὴν πτέρναν σας ὁ Ισραὴλ λαός μας.

Τούρκ' εἰς τὴν γῆν τῶν Δημαδῶν, ώς Τούρκοι ἐργασθῆτε.

Εἰς τοὺς λαιμοὺς τῶν Κριώνων μας ἡ σπάθη, τὸ σχοινὸν

"Ας ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς τιμῆς, καὶ ἵα συγχωρηθῆτε

Δι' ὅτα οἱ πατέρες σας μᾶς ἔκαμαν εἰς Χίον.

Τὰ τέρατα τοῦ Γαλατᾶ, τοῦ ἀργυρίου δοῦλοι,

Ἐκαμαν σαρδανάπαλον τὸν ἔθνικὸν μας βίον,

Καὶ μ' δσας δάφνας ἡ Γαβρία ἀφῆκαν καὶ τὸ Σοῦλι

Ἐστέγασαν τὸ βέβηλον αὐτῶν νοθοποιεῖον.

Τοὺς Ἐρμολάους τοὺς ἀδροὺς κ' ἐψιμυθιωμένους

Τουρκεύσατε τῶν Αθηνῶν... ἔχετε εὐνούχων χρείαν.

Κρεμάσατε ἐκ τῆς γλώσσης των τοὺς πολιτευομένους,

Οίτινες μᾶς ἐφίλευσαν τοσαύτην ἀτιμίαν.

Τοὺς χαρτοπαίκτας τῆς τιμῆς ἐνὸς λαοῦ ἀγίου,

Τοὺς τεχνουργοὺς τοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀμύνης,

Τοὺς φιλοπτώχους Φαρισαῖς, τοὺς "Αννας τοῦ Νυμφίου

Πνίξατε εἰς τέλμα! οῦτος ἦν ὁ τομβος τῆς αἰσχύνης.

Ναύαρχε τῶν Οθωμανῶν! εἰς Πειραιᾶ ἐμβαίνων

Βολήν σου μὴ ζημιώθης, πυρίτιδα μὴ χάσης·

Τοὺς Πατρικίους μέμνησο τῆς Ρώμης καὶ τὸν Βρέννον

Καὶ τοὺς κλεινοὺς Ναυάρχους μας φάπισον νὰ γελάσῃς.

οὐ χρυσοῦ ἀστράπτοντας, μακρόθεν θὰ ἴδητε
υνδαιτυμόνας εὐτυχεῖς μαρτύρων ἡμίονων
ἢ ἀνδρίων στρατηγῶν! πλὴν μὴ τοὺς προκαλήτε
Ἐλές μάχην. Τὸ παιγνίδιον αὐτὸ δὲν παίζουν μόνον.

· · · τὰς Ἀθήνας Τοῦρκοι, πῦρ! τὰ μέγαρα κρημνίστε·
Νὰ μοιρασθοῦν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Γκέκαι τὰς Μεγαρίτας·
καὶ λίθον ἐπὶ λίθου μὴ, Ἀγαρηνοὶ, ἀφῆστε . . .
Νῦν ἔθνική, καὶ ἐκ τῆς νυκτὸς τὸ ἀστρον τῆς ἡμέρας.

· · · Βεσφάξατ· ἐρημώσατε; ιππεύσατε μεγατάρας!
Εἰς τοὺς σωρούς μας ἀντηχεῖ τῆς νίκης σας τὸ κέρας.
Παύσατε, Τοῦρκοι, τὴν σφαγὴν καὶ τὴν λεηλασίαν.
· Αφήσατε μας τοῦ Χριστοῦ ὁρθὸν τὴν ἐκκλησίαν,
· Αφήσατε εἰς τὸν λαὸν ἄρτον τιμὴν καὶ αἷμα
Τὰ λαοκτόνα λάθη του νὰ μελετᾶ ἡρέμα.

· · · Ή χρυσοπτέρους ἔφυγεν ἀκτὶς πρὸς ἄλλους τόπους,
Νὰ ἐρημώσῃ ἄλλης γῆς ἀπλούκους ἀνθρώπους.
· Απᾶλθον αἱ φιλόπτωχοι τοῦ θάμβους ἔταιρίαι·
Οἱ «Καθώς-Πρέπει!» ἀνθρώπων καὶ ὑψηλαὶ Κυρίαι
Εἰς τὴν Βιέννην εὐώχοιν, ὅρχουνται εἰς Λονδίνον,
· Αφοῦ ἔξεπολίτισαν τοὺς ὄχλους τῶν Ἑλλήνων.
Οἱ Λούκουλλοι τῶν Αθηνῶν εἰς Βάδεν χαρτοπαίζουν,
Καὶ οἱ Νάρκισσοι τὰ κῆθο μας μακρὰν ἡμῶν ἐμπαίζουν,
Τὴν ἔξουσίαν, κυβερνῶνται, δὲν διειθύνουν πλέον,
Καὶ αἰσθάνεται ἐν τῇ λίθῃ του τὰ ἄλγη του ὁ Λέων.

· · · Ιδέτε! τὰς κορυφὰς νέα αὔγη ροδίζει . . .
Καὶ τουφεκιὰ Ἀρματωλοῦ τοὺς Τούρκους ἔξαφνίζει!
· Ο Ρήγας εἰς τὴν σάλπιγγα καὶ πάλιν ἔξαμπλωνει!
· Ο Γερμανὸς τὴν Ιεράν σημαίαν ξεδιπλώνει!
Πετᾶ ὁ Μάρκος, τὸ βουνό, τὸ κῦμα ὁ Κανάρης,
Κράζει «Ἄναστα ὁ Θεός!» τὴν Κρήτην ὁ Κριάρης.
Μονομαχεῖ μ' Αὐστριακούς ζτὴν Βέρροιαν ὁ Δουμπιώτης,
Καὶ σπου στρέψης ἡ Ἑλλὰς λαμπούσοιει θεότης . . .

· · · Αν θέλωμ, ὑπὸ τῷρμα μας τῆς Μέκκας τὸ θηρίον,
Ποτέ μας μὴ ἀφίσσωμεν τῶν πάππων μας τὸν βίον.
· Αν θέλωμεν τιμώμενοι καὶ ἐλεύθεροι νὰ ζώμεν
Ποτέ μας τοὺς Τριάκοντα νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν.

· Ο ἀδιάφθορος λαός εἰς τρόπαια βαδίζει . . .
· Εκ τοῦ μεσονυκτίου σου ἐγέρθητι, ψυχή μου!
Πάλιν τὸ φόρμα τῆς Ζωῆς ἡ λύρα μου τονίζει . . .
Σημαίνει ἡ ὥρα τῆς τιμῆς! Στὰ ὅπλα, ἀδελφοί μου!!!

· Ηκούσθησαν τοιαῦτα ἐπὶ τὸν καιρὸν τοῦ Σολωμοῦ,
τὸν Σούτσων καὶ τοῦ Βαλαωρίτου; Καὶ τόσον ζωντανά,
τόσον δυνατά, τόσον σύγχρονα; · Εὖν δὲν εἶνε ποίησις
αὐτά, τι ἄλλο εἶνε ποίησις; Τὸ φουσταράκι σου ἢ τὸ
μαγουλάκι σου; · Εὖν δὲν εἶνε ποίησις ἡ μέχρι παρακρού-
των ἔντασις τοῦ αἰσθήματος, ἡ μέχρι φρενοβλαστίας με-
τάρσις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ιερὰ ἐκείνη τοῦ πνεύματος ὅρχη-
τος μέσω εἰκόνων, μεταφορῶν, παραφορῶν, ὅμοιώσεων, τότε
αὐτὴν τὴν ποίησιν τὴν ἔχει καὶ τὴν ὑπερέχει ὁ Συνοδιγός.
Καὶ εἶνε βάναυσον, εἶνε βάρβαρον, ἐκ μέρους ἡμῶν νὰ πε-

ριφρονῶμεν τοιαύτην δύναμιν, διότι δὲν φέρει χειρόκτια
καὶ διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ σύντροφον τὴν πενίαν. · Ας πέσῃ
ἡ λωποδοσία τῆς πνευματικῆς ἀξίας. · Η ἴδιοκτησία δὲν εἶνε
ιερὰ προκειμένου περὶ γῆς, ιερωτέρα εἶνε προκειμένου περὶ
πνεύματος. Αἱ μετριότητες ἔχουν τὴν θέσιν των οἱ ἀντι-
γραφεῖς ἡ ἐρνισταὶ Καζάζηδες χειροκροτοῦνται. Οἱ βλάκες
πλαστογραφοῦνται τὴν εὑρύταν περὶ τὰ ποιητάρια γίνεται
τόσος πάταγος. Εἶνε λειπόν δίκαιον ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ ἡ
ἀληθινὴ ἀξία.

· Ας παραμερίσουν μικρὸν οἱ χορτασθέντες δόξαν. · Ολε-
γη θέσις, κύριοι, καὶ διὰ τὸν Συνοδεγόν;

Καλεσάν

XRONIKA

· Η κούσαμεν, ὅτι καὶ προψής ἐγένοντο πρὸς τὸν κ. Τρι-
κούπην παραστάσεις ὑπὸ φίλων του περὶ τροποποιήσεως
τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων καὶ ίδιως ἐλαττώσεως
τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουρ-
γὸς συναισθάνεται βαθέως φαίνεται, ὅτι κάπου τέλος πάν-
των πρέπει νὰ φανῇ ἀνένδοτος. Τὴν ἀνάγκην ταύτην τοσού-
τῳ μᾶλλον συναισθάνεται ἐπιβλητικὴν καθόσον ἡ τύχη ἐ-
πέπρωτο νὰ δημιουργήσῃ τὴν πλέον εἰρωνα ἀπάντησιν ἐκ
μέρους τοῦ Κουμουνδούρου πρὸς τὸν Τρικούπην τοῦ 1879
τὸν κατακρίναντα μετὰ στόμφου ἐκείνον ὡς ἐνδοτικὸν εἰς
τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, διότι τοῦτο εἶχεν εἴπει ὁ Κουμου-
νδούρος.

· Ηδη ὁ Τρικούπης ἐδήλωσε πανηγυρικῶς, ὅτι δὲν εἶνε
μὲν πάντοτε ἐνδοτικὸς εἰς ταύτην ἡ ἐκείνη τὴν γνώμην
φίλων του, ἀλλὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ δηλώσῃ, ὅτι εἶνε
ἐνδοτικὸς συλλίθδην εἰς πάσας τὰς ἐναντίον του γνώμας,
ὅταν μάλιστα, κατὰ τὴν ἐν τῷ λόγῳ του κ. Δεληγεώργη ἐκ-
φρασιν, συντρέχει ἡ παρηγορία του τάφου.

· Ματαίως οἱ φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη ζητοῦσι νὰ ὑποχωρή-
σῃ ίδιως ἐπὶ τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων. Τοιαῦτα
νομοσχέδια εἶνε προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ως δεσμοὶ¹
ἀδιάφοροι τοι μεταξὺ τῶν φίλων του κ. Τρικούπη καὶ αὐτοῦ.
Δὲν στερεῖται δέ κ. Τρικούπης τόσον προνοίας πολιτικῆς, ὡστε
ὅταν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ καπνίσωσιν
εύρωτιῶντα ἡ κατάξη πρὸν καπνὸν θὰ σκεφθῶσιν ἵσως νὰ ἐ-
πιρρίψωσι κατ' αὐτοῦ ἀντὶ σεσηπότων κρομμύων τῶν Πα-
τρῶν κυτία εύρωτιῶντος καπνοῦ, νὰ μὴ πεμπτοιχίζηται ὑπὸ²
βουλευτῶν μελλόντων νὰ δέχωνται ἐπὶ τῶν νότων αὐτῶν
μέγα μέρος τοιούτων ἐπιρριπταμένων εἰδῶν.

· Αναγγέλλεται ἐκ Σύρου ὅτι τὸ βιομηχανικὸν ἐργοστάσιον
Α. Νικολίου καὶ Α. Μαξίνου ἐκαμε στάσιν πληρωμῶν, μὲ
παθητικὸν 600,000 φρ. Τὴν περὶ τούτου ἐπιστολὴν τοῦ
εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας εἰς τὸ προσεγές.

· Μᾶς γράφουν ἐξ Ἀγοθέρου:

· Ο πρωτόκος τοῦ Ἐπαρμεινώνδα Δεληγεώργη καὶ καλὸς
φίλος μου Δημήτριος ὑπέστη χθὲς ἐν Λειψίᾳ τὰς διδακτο-